

Μεταναστεύουν για να ζήσουν

Ένα ταξίδι στον κόσμο των ζώων που μεταναστεύουν. Η μετανάστευση ως όρος επιβίωσης, λοιπόν, είναι το θέμα μας αυτή τη φορά.

Υλικά και πληροφορίες: Θα χρειαστείτε εικόνες από ζώα που μεταναστεύουν όπως: χελιδόνι, αργυροπελεκάνος, φλαμίγκο, μαυροπετρίτης, χαλκόκοτα, γλαρόνι, αλκυόνη, φαραετός, αργυροτσικνιάς αλλά και ψάρια όπως ο σολομός που μεταναστεύει από τη θάλασσα στις πηγές των ποταμών για να γεννήσει τα αυγά του ή η πέστροφα και το χέλι που επίσης μεταναστεύει από τη θάλασσα στα γλυκά νερά για να γεννήσει τα αυγά. Η θαλάσσια χελώνα *Caretta caretta*, επίσης διανύει μεγάλες αποστάσεις αλλά επιστρέφει πάντα στην παραλία που γεννήθηκε για να αφήσει τα αυγά της. Η πεταλούδα μονάρχης επίσης ταξιδεύει εντυπωσιακά μεγάλες αποστάσεις. Ξεκινά από την Β.Αμερική για να ξεχειμωνιάσει στα δάση του Μεξικού και στις ακτές της Καλιφόρνια. Μάλιστα το ταξίδι αυτό είναι μεγαλύτερο κι από την ίδια της τη ζωή (η οποία διαρκεί λιγότερο από δύο μήνες), αφού στη διάρκειά του γεννιούνται τρεις με τέσσερις γενιές!

Βήμα 1: Μουσικοκινητικά παιχνίδια με αφήγηση.

Με κατάλληλη μουσική κινούμαστε στον χώρο. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε μουσικά κομμάτια εμπνευσμένα από το πέταγμα των πουλιών όπως τη μουσική από την ταινία «Ταξειδιάρικα πουλιά».

Γινόμαστε παρυδάτια πουλιά, αργυροπελεκάνοι, τσικνιάδες κλπ. Ανοίγουμε τα φτερά μας, πετάμε, φωλιάζουμε, ταΐζουμε τα παιδιά μας. Ήρθε ο χειμώνας. Δεν υπάρχει πια αρκετή τροφή. Κρυώνουμε. Πρέπει να πετάξουμε μακριά για τις ζεστές χώρες του κόσμου. Το ταξίδι είναι μεγάλο. Θα πρέπει να σταματάμε στο δρόμο στα «πανδοχεία» μας. Στα ξενοδοχεία μας! Είναι οι υγρότοποι. Οι λίμνες και τα στάσιμα νερά που προσφέρονται για να ξεκουραστούμε, να φωλιάσουμε και να βρούμε τροφή. Ελπίζουμε να μην τα έχει καταπατήσει κανείς! Να μην τα έχει τσιμεντώσει, να μην τα έχει χτίσει, να μην τα έχει βρωμίσει με σκουπίδια.

Πετάμε, φωλιάζουμε, βυθίζουμε το ράμφος μας στο νερό να βρούμε ψάρια να φάμε.

Γινόμαστε χελιδόνια. Είναι άνοιξη, και ξεκινάμε από την Αφρική για να έρθουμε στην Ελλάδα. Πρέπει να αποκτήσουμε πολλή ενέργεια. Πρέπει να φάμε πολλές...μύγες! Ανοιγοκλείνουμε το στόμα μας για τα μυογεύματά μας! Στο ταξίδι θα χρειαστεί να κάνουμε αρκετές στάσεις για ξεκούραση, νερό και φαγητό. Μακάρι να βρούμε καμιά φωλιά. Μήπως έχει σκεφτεί κανένα παιδί να μας φτιάξει...

Γινόμαστε πεταλούδες, χελώνες *Caretta*, κλπ. και αφηγούμαστε αντίστοιχα τα ταξίδια τους.

Βήμα 2. Συζήτηση.

Στον κύκλο συζητάμε: γιατί κάποια ζώα ταξιδεύουν μεγάλες αποστάσεις, μεταναστεύουν δηλαδή; Ενθαρρύνουμε τη σκέψη και τις ιδέες των παιδιών. Ναι, για να ζεσταθούν τον χειμώνα, για να έχουν περισσότερη τροφή, για να γεννήσουν τα αυγά τους γιατί χρειάζονται ειδικές συνθήκες για να γίνει αυτή η διαδικασία, κ.ο.κ. Είναι στη φύση τους λοιπόν να μεταναστεύουν. Αν δεν τα καταφέρουν στο ταξίδι τους, αν δεν βρουν τις κατάλληλες συνθήκες για να ζήσουν, όταν φτάσουν στο νέο τους τόπο, τότε τι θα συμβεί; Δε θα μπορέσουν να ζήσουν.

Τα ζώα αυτά λοιπόν δεν επιλέγουν να ταξιδέψουν. Δεν πάνε...διακοπές! Αν δεν το κάνουν, θα πεθάνουν.

Βήμα 3. Ζώα πρόσφυγες. Παιχνίδι ρόλων.

Φανταζόμαστε ότι ένα δάσος καίγεται. Έκτακτη ανάγκη! Τα πουλιά αναγκάζονται να πετάξουν σε άλλο δάσος. Εκεί όμως υπάρχουν άλλα πουλιά που ήδη έχουν ορίσει τον τόπο που φωλιάζουν και κυνηγούν την τροφή τους. Υπάρχει άραγε χώρος για τους νεοφερμένους; Τι λέτε;

Χωρίζετε τα παιδιά σε δυο ομάδες: οι κάτοικοι του υγιούς δάσους και οι κάτοικοι του καμένου δάσους που έρχονται στο υγιές. Τι θα πούνε οι πρώτοι στους δεύτερους; Τι θα πούνε οι δεύτεροι στους πρώτους;

Άραγε μήπως υπάρχουν πλεονεκτήματα στη νέα κατάσταση; Μήπως είμαστε περισσότεροι τώρα, τα πουλιά, και μπορούμε να αντισταθούμε καλύτερα στους κυνηγούς; Μήπως μπορούμε να κυνηγάμε τώρα όλοι μαζί και να έχουμε περισσότερη τροφή που θα τη μοιράζουμε; (Αυτές οι απόψεις ακούστηκαν από παιδιά, όπως ακούστηκε βέβαια και η άποψη ότι δεν θέλουμε τους καινούργιους στην ομάδα μας).

Αφήνουμε τη συζήτηση να εξελιχθεί και παρακινούμε τα παιδιά να σκεφτούν εναλλακτικές. Δεν κατακρίνουμε καμία άποψη.

Βήμα 3. Έκθεση ζωγραφικής.

Παρατηρούμε τις εικόνες των ζώων που μεταναστεύουν και ζωγραφίζουμε το ταξίδι τους. Παρακολουθούμε σχετικά βίντεο που υπάρχουν στο διαδίκτυο.

Κλείνουμε με μια περιήγηση στο δάσος της Δαδιάς και στη ζωή των αρπακτικών πουλιών όπως είναι ο Ασπροπάρης. Δείτε εδώ:

<http://www.wwf.gr/index.php/endangered-species/vultures>

Ελένη Σβορώνου